

УДК 351.321

Михайлов А.О.,

здобувач кафедри державного управління
та місцевого самоврядування
Академії муніципального управління

ВІДОБРАЖЕННЯ ЗВ'ЯЗКУ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ ТА МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В НОРМАТИВНО-ПРАВОВІЙ БАЗІ УКРАЇНИ

Анотація. Запропоновано класифікацію державно-управлінських впливів за призначенням, змістом та формою. Проведено аналіз чинної нормативно-правової бази України та за схемою наведеної класифікації виділено взаємозв'язок функцій органів державної влади та відповідних механізмів державного управління.

Ключові слова: державне управління, механізми державного управління, функції держави.

Михайлов А.А.,

соискатель кафедры государственного управления
и местного самоуправления
Академии муниципального управления

ОТРАЖЕНИЕ СВЯЗИ ФУНКЦИЙ ГОСУДАРСТВА И МЕХАНИЗМОВ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ В НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЙ БАЗЕ УКРАИНЫ

Аннотация. Предложена классификация государственно-управленческих воздействий по назначению, содержанию и форме. Проведен анализ действующей нормативно-правовой базы Украины и по схеме приведенной классификации выделено взаимосвязь функций органов государственной власти и соответствующих механизмов государственного управления.

Ключевые слова: государственное управление, механизмы государственного управления, функции государства.

Mikhailov A.,

Researcher of Public Administration and Local
Government Academy of Municipal Management

SHOWING THE RELATIONSHIP OF STATE FUNCTIONS AND MECHANISMS OF GOVERNANCE IN THE LEGAL FRAMEWORK OF UKRAINE

Annotation. The classification of state-management actions for the purpose, content and form. The analysis of the existing legal framework of Ukraine and the classification scheme highlighted the relationship functions of public authorities and mechanisms of government.

Keywords: public administration, governance mechanisms, functions of the state.

Досягнення оптимального балансу між метою і задачами функціонування сучасної держави та механізмами досягнення цієї мети й

вирішення поставлених задач – є першочерговим завданням конституційного процесу й подальшої державної нормотворчої діяльності.

Актуальність досягнення гармонійного зв'язку між функціями держави та механізмами державного управління в Україні підкреслює прагнення Президента України домогтися того, що: «Ключовою позицією конституційної реформи буде децентралізація влади» [1].

На сьогодні маємо велику кількість наукових праць, які присвячені дослідженню сутності функцій держави та механізмів державного управління. В той же час, в цих дослідженнях не акцентується увага на дослідження питання їх взаємозв'язку. У зв'язку з цим, представляється доцільним, насамперед, розглянути вітчизняну нормативно-правову базу на предмет з'ясування цього питання. Питання взаємозв'язку функцій держави та механізмів державного управління здебільшого залишається поза увагою дослідників. Відповідні матеріали відображено переважно у науковій літературі довідкового характеру [2-4].

Метою дослідження, результати якого відображено у цій статті, є аналіз чинної нормативно-правової бази України на предмет відображення в ній взаємозв'язку функцій держави та механізмів державного управління.

Виклад основного матеріалу. Функції держави та структура органів державної влади визначена чинною вітчизняною нормативно-правовою базою, зокрема Конституцією України та іншими нормативно-правовими актами. Існує чіткий взаємозв'язок між функціями держави, що відображають зміст її діяльності, та структурою органів державної влади, що відображає форму, в межах якої реалізується цей зміст.

У Конституції України у статті 1 визначено, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава [5]. Цим, фактично, визначено основні напрями та роль нашої держави, а, відтак, й обумовлена низка її основних функцій – захист суверенітету, забезпечення незалежності, демократизація країни, розбудова соціальної та правової держави.

У Конституції України проголошено, що носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування (стаття 5). Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (стаття 6).

Система цих органів, за допомогою яких здійснюється державна влада, виконуються функції держави, досягаються різноманітні цілі та завдання держави, представляє собою державний апарат, який, у свою чергу, є структурним елементом механізму держави. О.В. Зайчук, Н.М. Оніщенко наводять ознаки категорії «державний апарат» з метою

відокремлення від таких категорій як «політична система суспільства» та «механізм держави».

На рис. 1 наведено логічну схему, яка відображає взаємозв'язок цих понять між собою та доповнена їх взаємозв'язком з поняттям «механізми державного управління» [6, 7]. За допомогою цієї логічної схеми можна простежити взаємозв'язок функцій держави та механізмів державного управління, якщо її доповнити ще й ланками «держава», «державна влада», «функції держави», «державно-управлінські впливи», а саме : «держава» → «функції держави» → «політична система суспільства» → «державна влада» → «механізм держави» → «державний апарат» → «державно-управлінські впливи» → «механізми державного управління».

Таким чином, для реалізації функцій держави створено розвинений механізм держави, основу якого складає державний апарат (система державних органів), який здійснює державно-управлінські впливи на різноманітні сфери, галузі та відношення суспільства за допомогою механізмів державного управління.

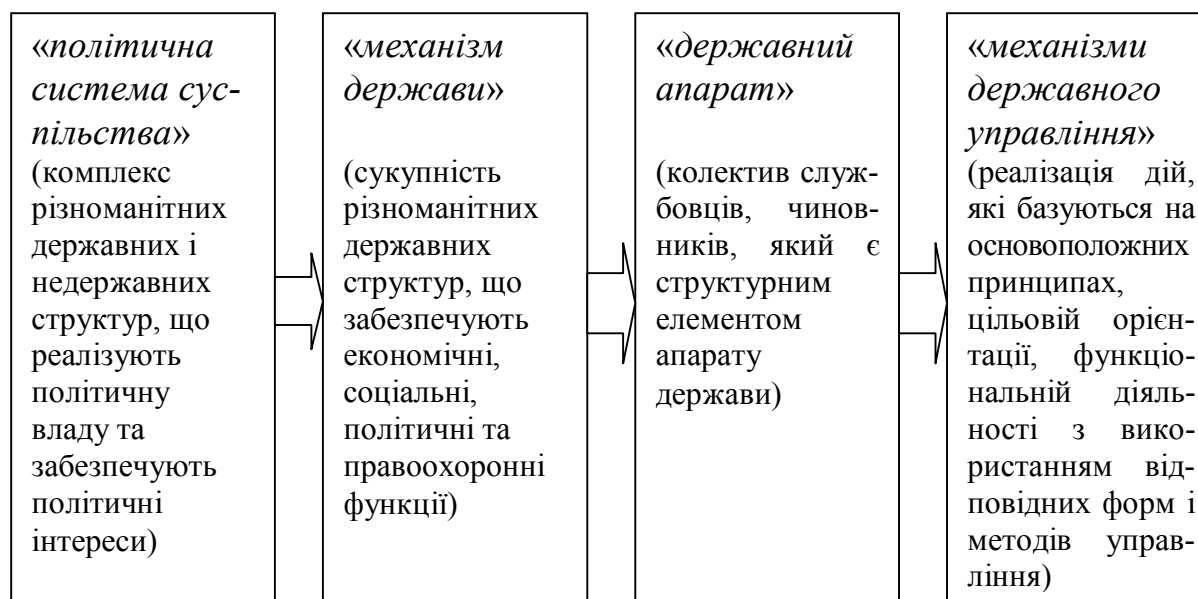

Рис. 1. Логічна модель взаємозв'язку понять «політична система суспільства», «механізм держави», «державний апарат», «механізм державного управління»

Саме характер державно-управлінських впливів визначає вибір видів механізмів державного управління, найбільш відомими з яких є правові, адміністративні (організаційні), ресурсні (фінансові, матеріально-технічні, кадрові, інформаційні).

Державно-управлінські впливи можна класифікувати за призначенням, змістом та формою.

За призначенням державно-управлінські впливи можна поділяти на

безпосередні та опосередковані. Безпосередні державно-управлінські впливи спрямовані на основну діяльність об'єкта управління, а опосередковані – на допоміжну діяльність, зокрема управлінську та ресурсозабезпечуючу (відтворювальну).

За змістом державно-управлінські впливи відображають характер впливу та можуть бути політичними, економічними, соціальними, гуманітарними тощо.

За формою державно-управлінські впливи відображають форми державного управління, основними з яких є правові та адміністративні (організаційні, менеджерські).

Окрім цього є гібридні форми таких впливів, що є інтеграцією правових та адміністративних форм. Найбільш відомими з них є програмно-цільова форма, коли розробляється програма, проект, план заходів (організаційна форма), який після погодження з зацікавленими сторонами (організаційна форма) затверджується правовим актом (правова форма). Іншим поширеним прикладом є процесуальна форма, коли розробляється регламент, інструкція, розпорядок діяльності (організаційна форма) та після їх узгодження та затвердження (організаційна форма) стає нормативно-правовим документом (правова форма).

Органи державної влади, незалежно від приналежності до будь-якої її гілки, як правило, використовують всі форми державно-управлінського впливу.

На підтвердження цієї тези звернемося до чинної нормативно-правової бази України.

Главою держави в Україні є Президент України, яким реалізуються такі державно-управлінські впливи (статті 102, 106 Конституції України):

- за призначенням: гарантування державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина; забезпечення державної незалежності, національної безпеки і правонаступництва держави;

- за змістом: представлення держави в міжнародних відносинах; здійснення керівництва зовнішньополітичною діяльністю держави; призначення за згодою Верховної Ради України Прем'єр-міністра України та за поданням Прем'єр-міністра України членів Кабінету Міністрів України, керівників інших центральних органів виконавчої влади, а також голів місцевих державних адміністрацій; припинення їхніх повноважень на цих посадах; утворення, реорганізація та ліквідація за поданням Прем'єр-міністра України міністерств та інших центральних органів виконавчої влади; командування (Верховне) Збройними Силами України; здійснення керівництва у сферах національної безпеки та оборони держави; оголошення Ради національної безпеки і оборони України; виконання інших функцій, передбачених законодавством України;

– за формою: видання указів і розпоряджень, які є обов’язковими до виконання на території України; здійснення керівництва.

Таким чином, Президент України здійснює державно-управлінські впливи (як прямі, так і зворотні, контролюючі) або прямо, або опосередковано з використанням правового та адміністративно-організаційного механізмів державного управління.

Верховна Рада України реалізує такі державно-управлінські впливи (статті 75, 85 Конституції України):

– за призначенням: є єдиним органом законодавчої влади в Україні – парламентом;

– за змістом: затвердження, внесення змін та контроль за виконанням Державного бюджету України; визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики; затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля; призначення виборів Президента України у строки, передбачені Конституцією; заслуховування щорічних та позачергових послань Президента України про внутрішнє і зовнішнє становище України; оголошення за поданням Президента України стану війни і укладення миру, схвалення рішення Президента України про використання Збройних Сил України та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України; розгляд і прийняття рішення щодо схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України; надання згоди на призначення Президентом України Прем’єр-міністра України; здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України; затвердження рішень про надання Україною позик і економічної допомоги іноземним державам та міжнародним організаціям, а також про одержання Україною від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України, здійснення контролю за їх використанням; призначення чи обрання на посади, звільнення з посад, надання згоди на призначення і звільнення з посад осіб у випадках, передбачених Конституцією; призначення на посади та звільнення з посад Голови та інших членів Рахункової палати; призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; заслуховування його щорічних доповідей про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні; призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України; призначення та звільнення половини складу Ради Національного банку України; призначення половини складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення; призначення на посаду та припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії за поданням Президента України; затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Збройних Сил України,

Служби безпеки України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України; схвалення рішення про надання військової допомоги іншим державам, про направлення підрозділів Збройних Сил України до іншої держави чи про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України; надання згоди на призначення на посади та звільнення з посад Президентом України Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України; надання згоди на призначення Президентом України на посаду Генерального прокурора України; висловлення недовіри Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади; призначення третини складу Конституційного Суду України; обрання суддів безстроково; дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим за наявності висновку Конституційного Суду України про порушення нею Конституції України або законів України; призначення позачергових виборів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим; утворення і ліквідація районів, встановлення і зміна меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів; призначення чергових та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування; надання у встановлений законом строк згоди на обов'язковість міжнародних договорів України та денонсація міжнародних договорів України; здійснення парламентського контролю; призначення на посаду та звільнення з посади керівника апарату Верховної Ради України; затвердження кошторису Верховної Ради України та структури її апарату; затвердження переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації; визначення правових засад вилучення об'єктів права приватної власності; здійснення інших повноважень, які відповідно до Конституції України віднесені до її відання;

– за формою: прийняття й внесення змін до Конституції та законів, а також прийняття постанов та інших актів. Конституція України має найвищу юридичну силу, а закони та інші нормативно-правові акти приймаються на її основі та повинні відповідати їй (стаття 8).

Верховна Рада України фактично реалізує весь спектр функцій держави. Вона здійснює державно-управлінські впливи (як прямі, так і зворотні, контролюючі) шляхом застосування переважно правового (Конституція, закони, постанови, інші акти) механізму державного управління. Окрім цього, від імені Верховної Ради України контроль (зворотній вплив) за використанням коштів Державного бюджету України здійснює Рахункова палата (стаття 98).

Кабінет Міністрів України реалізує такі державно-управлінські впливи (статті 113, 116, 117 Конституції України):

– за призначенням: є вищим органом у системі органів виконавчої влади, який забезпечує державний суверенітет і економічну самостійність України; здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації;

– за змістом: здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави; виконання Конституції і законів України, актів Президента України; вжиття заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина; забезпечення проведення фінансової, цінової, інвестиційної та податкової політики; політики у сферах праці й зайнятості населення, соціального захисту, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування; розроблення і здійснення загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального і культурного розвитку України; забезпечення рівних умов розвитку всіх форм власності; здійснення управління об'єктами державної власності відповідно до закону; розроблення проекту закону про Державний бюджет України і забезпечення виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України, подання Верховній Раді України звіту про його виконання; здійснення заходів щодо забезпечення обороноздатності і національної безпеки України, громадського порядку, боротьби зі злочинністю; організація і забезпечення здійснення зовнішньоекономічної діяльності України, митної справи; спрямування і координування роботи міністерств, інших органів виконавчої влади;

– за формою: видає в межах своєї компетенції постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання;

У Законі України «Про Кабінет Міністрів України» достатньо чітко визначені основні повноваження Кабінету Міністрів України в основних сферах державного управління (стаття 20), серед яких: економіки та фінансів; соціальної політики, охорони здоров'я, освіти, науки, культури, спорту, туризму, охорони навколишнього природного середовища та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій; правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина; зовнішньої політики; національної безпеки та обороноздатності; вдосконалення державного управління [8].

Кабінет Міністрів України для забезпечення реалізації виконавчої влади (прямі та зворотні, контролюючі впливи) широко користується правовим (постанови і розпорядження), організаційним (здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави; спрямування і координація роботи міністерств, інших органів виконавчої влади; управління об'єктами державної власності), програмно-цільовим (розроблення і здійснення загальнодержавних програм розвитку; розроблення проекту Державного бюджету України) та ресурсним (забезпечення виконання Державного

бюджету України) механізмами державного управління.

На сьогодні структура органів виконавчої влади в Україні визначена указом Президента України від 9 грудня 2010 року № 1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» [9].

В цій структурі, окрім Кабінету Міністрів України, міністерств та державних комітетів, введені також центральні органи виконавчої влади України (державна служба, державна інспекція, державне агентство), діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідного члена Кабінету Міністрів України.

Міністерство реалізує такі державно-управлінські впливи (статті 1, 4 Типового положення про міністерство України) [10]:

– за призначенням: входить до системи органів виконавчої влади і є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики в одній чи декількох сферах; здійснює свої повноваження безпосередньо та через свої територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення та міжрегіональні (повноваження яких поширюються на декілька адміністративно-територіальних одиниць) територіальні органи (у разі їх утворення);

– за змістом: визначення пріоритетних напрямів розвитку відповідної сфери; забезпечення нормативно-правового регулювання у визначеній сфері; узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції; розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та в установленому порядку внесення їх на розгляд Президентів України та Кабінету Міністрів України; інформування та надання роз'яснення щодо здійснення державної політики у відповідній сфері; здійснення інших повноважень, визначених законами України та покладених на нього Президентом України;

– за формою: у межах своїх повноважень видає накази, які є регуляторними актами [10].

Центральний орган виконавчої влади України (державна служба, державна інспекція, державне агентство), діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідного члена Кабінету Міністрів України, реалізує такі державно-управлінські впливи (статті 1, 3, 4 Типового положення про такий орган) [10]:

– за призначенням: входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики в одній чи декількох сферах; здійснює свої повноваження безпосередньо та через свої територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, районах у містах, містах обласного,

республіканського (Автономної Республіки Крим) значення (у разі їх утворення);

– за змістом: надає адміністративні послуги; здійснює державний нагляд (контроль); здійснює управління об'єктами державної власності; узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх члену Кабінету Міністрів України, який спрямовує та координує діяльність центрального органу виконавчої влади (далі – міністр); здійснює інші повноваження, визначені законами України та покладені на нього Президентом України;

– за формою: видає накази організаційно-розпорядчого характеру, які підписує керівник центрального органу виконавчої влади.

Місцеві державні адміністрації (стаття 118 Конституції) реалізують такі державно-управлінські впливи (статті 118, 119 Конституції України) [5]:

– за призначенням: здійснюють виконавчу владу в областях і районах, містах Києві та Севастополі;

– за змістом: забезпечують на відповідній території виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади; законність і правопорядок; додержання прав і свобод громадян; виконання державних і регіональних програм соціально-економічного та культурного розвитку, програм охорони довкілля, а в місцях компактного проживання корінних народів і національних меншин - також програм їх національно-культурного розвитку; підготовку та виконання відповідних обласних і районних бюджетів; звітування про виконання відповідних бюджетів та програм; взаємодію з органами місцевого самоврядування; реалізацію інших наданих державою, а також делегованих відповідними радами повноважень;

– за формою: рішення приймаються головами місцевих державних адміністрацій.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим та Рада міністрів Автономної Республіки Крим¹ реалізують такі державно-управлінські впливи (статті 134-138 Конституції України) [5]:

– за призначенням: Автономна Республіка Крим є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання;

– за змістом: призначення виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, затвердження складу виборчої комісії

---

¹ Не зважаючи на теперішній статус Автономної Республіки Крим та Міста Севастополь, згідно Конституції України, вони лишаються у складі України і відповідні конституційні норми є чинними.

Автономної Республіки Крим; організація та проведення місцевих референдумів; управління майном, що належить Автономній Республіці Крим; розроблення, затвердження та виконання бюджету Автономної Республіки Крим на основі єдиної податкової і бюджетної політики України; розроблення, затвердження та реалізація програм Автономної Республіки Крим з питань соціально-економічного та культурного розвитку, раціонального природокористування, охорони довкілля – відповідно до загальнодержавних програм; визнання статусу місцевостей як курортів; встановлення зон санітарної охорони курортів; участь у забезпеченні прав і свобод громадян, національної злагоди, сприяння охороні правопорядку та громадської безпеки; забезпечення функціонування і розвитку державної та національних мов і культур в Автономній Республіці Крим; охорона і використання пам'яток історії; участь у розробленні та реалізації державних програм повернення депортованих народів; ініціювання введення надзвичайного стану та встановлення зон надзвичайної екологічної ситуації в Автономній Республіці Крим або в окремих її місцевостях;

– за формою: приймаються нормативно-правові акти Верховної Ради Автономної Республіки Крим та рішення Ради міністрів Автономної Республіки Крим, які не можуть суперечити Конституції і законам України та приймаються відповідно до Конституції України, законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України та на їх виконання.

Висновок. У даній статті в контексті встановлення взаємозв'язку функцій держави та механізмів державного управління виділено відповідну логічну схему: «держава» → «функції держави» → «політична система суспільства» → «державна влада» → «механізм держави» → «державний апарат» → «державно-управлінські впливи» → «механізми державного управління». Показано, що для реалізації функцій держави створено її розвинений механізм, основу якого складає державний апарат (система державних органів), що здійснює державно-управлінські впливи на різноманітні сфери, галузі та відношення суспільства за допомогою механізмів державного управління. Запропоновано класифікацію таких впливів за призначенням, змістом та формою. Проведено аналіз чинної нормативно-правової бази України та за схемою наведеної класифікації виділено взаємозв'язок функцій органів державної влади та відповідних механізмів державного управління.

В основі подальших наукових досліджень у цій сфері є аналіз сучасного наукового доробку щодо функцій держави та механізмів державного управління.

Список використаних джерел:

1. Выборы 2014: Порошенко за децентрализацию власти // Подробности. Прямий ефір [Електронний ресурс]. – Режим доступу :

<http://podrobnosti.ua/elections2014/2014/05/22/977247.html>

2. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011. Т. 1 : Теорія державного управління / наук.-ред. Колегія В. М. Князев (співголова), І. В. Розпутенко (співголова) та ін. – 2011. – 748 с.
3. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; наук.-ред.колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011. Т. 2 : Методологія державного управління / наук.-ред.колегія : Ю. П. Сурмін (співголова), П. І. Надолішній (співголова) та ін. – К. : НАДУ, 2011. – 692 с.
4. Бакуменко В. Д. Прийняття рішень в державному управлінні : Навчальний посібник [у 2 ч.] / В. Д. Бакуменко // Ч. 1. Теоретико-методологічні засади. – К. : ВПЦ АМУ, 2010. – С. 71-73.
5. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/page>.
6. Зайчук О.В. Теорія держави і права : Академічний курс : Підручник [Електронний ресурс] / О.В. Зайчук, Н.М. Оніщенко. – Київ : Юрінком Інтер. – 2006. – Режим доступу : http://www.ebk.net.ua/Book/law/zaychuk_tdp/zmist.htm.
7. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011. Т. 1 : Теорія державного управління / наук.-ред. Колегія В. М. Князев (співголова), І. В. Розпутенко (співголова) та ін. – 2011. – 748 с.
8. Про Кабінет Міністрів України : [Закон України від 16 травня 2008 р. № 279-VI] // Відом. Верховної Ради України. – 2008. – № 25. – 20 черв. – С. 241.
9. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : [Указ Президента України від 9 грудня 2010 року № 1085/2010] [Електронний ресурс] / – Режим доступу : <http://www.prezident.gov.ua/documents/1258.html>.
10. Деякі питання організації роботи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади [Указ Президента України від 24 грудня 2010 року № 1199/2010] [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.prezident.gov.ua/documents/12729.html>.

References:

1. Vybery 2014: Poroshenko za detsentralyzatsiyu vlasty // Podrobytsi. Priamyj efir [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://podrobnosti.ua/elections2014/2014/05/22/977247.html>
2. Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia : u 8 t. / Nats. akad. derzh. upr. pry Prezydentovi Ukrainy ; nauk.-red. kolehiia : Yu. V. Kovbasiuk (holova) ta in. – K. : NADU, 2011. Т. 1 : Teoriia derzhavnoho upravlinnia / nauk.-red. Kolehiia V. M. Kniaziev (spivholova), I. V. Rozputenko (spivholova) ta in. – 2011. – 748 s.
3. Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia : u 8 t. / Nats. akad. derzh. upr. pry Prezydentovi Ukrainy ; nauk.-red.kolehiia : Yu. V. Kovbasiuk (holova) ta in. – K. : NADU, 2011. Т. 2 : Metodolohiia derzhavnoho upravlinnia / nauk.-red.kolehiia : Yu. P. Surmin (spivholova), P. I. Nadolishnij (spivholova) ta in. – K. : NADU, 2011. – 692 s.
4. Bakumenko V. D. Pryjniattia rishen' v derzhavnomu upravlinni : Navchal'nyj posibnyk [u 2 ch.] / V. D. Bakumenko // Ch. 1. Teoretyko-metodolohichni zasady. – K. : VPTs AMU, 2010. – S. 71-73.
5. Konstytutsiia Ukrainy [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/page>.

6. Zajchuk O.V. Teoriia derzhavy i prava : Akademichnyj kurs : Pidruchnyk [Elektronnyj resurs] / O.V. Zajchuk, N.M. Onischenko. – Kyiv : Yurinkom Inter. – 2006. – Rezhym dostupu : http://www.ebk.net.ua/Book/law/zajchuk_tdp/zmist.htm.
7. Entsyklopediia derzhavnoho upravlinnia : u 8 t. / Nats. akad. derzh. upr. pry Prezydentovi Ukrainy ; nauk.-red. kolehiia : Yu. V. Kovbasiuk (holova) ta in. – K. : NADU, 2011. T. 1 : Teoriia derzhavnoho upravlinnia / nauk.-red. Kolehiia V. M. Kniaziev (spivholova), I. V. Rozputenko (spivholova) ta in. – 2011. – 748 s.
8. Pro Kabinet Ministriv Ukrainy : [Zakon Ukrainy vid 16 travnia 2008 r. № 279-VI] // Vidom. Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 2008.– № 25.– 20 cherv. – S. 241.
9. Pro optymizatsiiu systemy tsentral'nykh orhaniv vykonavchoi vlady : [Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 9 hrudnia 2010 roku № 1085/2010] [Elektronnyj resurs] / – Rezhym dostupu : <http://www.prezident.gov.ua/documents/1258.html>.
10. Deiaki pytannia orhanizatsii roboty ministerstv, inshykh tsentral'nykh orhaniv vykonavchoi vlady [Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 24 hrudnia 2010 roku № 1199/2010] [Elektronnyj resurs] – Rezhym dostupu : <http://www.prezident.gov.ua/documents/12729.html>.

Рецензент: Бакуменко В.Д., д.держ.упр., професор

УДК 352.075

Мочков О.Б.,

аспірант кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом Національної академії державного управління при Президентіві України

**ПРОБЛЕМА ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ СТАТУТУ
МАСАНДРІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ,
ЗАТВЕРДЖЕНОГО РІШЕННЯМ МІСЦЕВОГО РЕФЕРЕНДУМУ
МАСАНДРІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ
05.04.2009Р., У ЯЛТИНСЬКОМУ МІСЬКОМУ УПРАВЛІННІ
ЮСТИЦІЇ АР КРИМ**

Анотація. У статті розглянута ситуація що склалася при державній реєстрації Статуту Масандрівської селищної територіальної громади, затвердженого рішенням місцевого референдуму Масандрівської селищної територіальної громади 05.04.2009 р., у Ялтинському міському управлінні юстиції АР Крим. Розглянута правова колізія які породила цю проблему та зроблені висновки щодо причин виникнення цієї проблеми.

Ключові слова: місцевий референдум, Статуту Масандрівської селищної територіальної громади, відмова в державної реєстрації Статуту територіальної громади, місцеве самоврядування.

Мочков О.Б.,

аспірант кафедри регіонального управління, місцевого самоуправління и управління городом, Национальная академия государственного управления при Президенте Украины